การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย เทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

Strategic Management Affecting Disaster Management Efficiency Khlong Dan Subdistrict Municipality Bang Bo District Samut Prakan Province

[1]พระครูปลัดสมโภช ธมฺมาวุโธ, [2]คุณหญิงณฐนนท ทวีสิน

[1]Phrakhrupalad Somphot Thammawutho, [2]Khunying Natthanon Thavisin

[1,2]คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข

[1,2]Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand

[1]Corresponding author, e-mail: somphot9891@gmail.com

Received: January 24, 2026; **Revised:** February 24, 2026; **Accepted:** March 04, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์และระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และ 2) อิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลคลองด่าน การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบวิธีบังเอิญ จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การทดสอบสมการถดถอยพหุคูณ และการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ รองลงมา คือ การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ และอันดับสุดท้าย คือ การกำหนดกลยุทธ์ 2) ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การรับมือ รองลงมา คือ การฟื้นฟู การเตรียมความพร้อม และอันดับสุดท้าย คือ การป้องกันและลดผลกระทบ และ 3) ความสัมพันธ์ ของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อทดสอบถดถอยพหุคูณสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน มีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 88.70 (R^2=.887) และผลการทดสอบสมมติฐานการบริหารเชิงกลยุทธ์ พบว่า มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การบริหารเชิงกลยุทธ์; ประสิทธิภาพ; การจัดการสาธารณภัย

Abstract

This research article aims to study 1) level of strategic management and the effectiveness of disaster management in Khlong Dan Subdistrict Municipality, Bang Bo District, Samut Prakan Province, and 2) influence of strategic management on the effectiveness of disaster management in Khlong Dan Subdistrict Municipality, Bang Bo District, Samut Prakan Province. This is quantitative research. The population used in this research consisted of residents in the Khlong Dan Subdistrict Municipality area, Simple random sampling method was used, resulting in a sample size of 376 people, the research tools used were questionnaires, statistics for data analysis included mean, standard deviation, correlation coefficient analysis, multiple regression equation testing, and hypothesis testing.

The research results found that 1) The strategic management level of Khlong Dan Subdistrict Municipality, Bang Bo District, Samut Prakan Province, is generally at high level, particularly in the implementation of strategies, followed by strategic analysis, strategic control and evaluation, and finally, strategy formulation. 2) Level of effectiveness is high in the following areas: coping, followed by recovery, preparedness, and finally prevention and mitigation, and 3) relationship between strategic management and the effectiveness of disaster management in Khlong Dan Subdistrict Municipality was found to be very high. When tested using multiple regression, the predictive power of disaster management in Khlong Dan Subdistrict Municipality is 88.70% (R^2=.887), and the hypothesis testing results on strategic management showed positive effect on the effectiveness of disaster management in Khlong Dan Subdistrict Municipality, with statistical significance .01

Keywords: Strategic Management; Efficiency; Disaster Management

บทนำ

การบริหารจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีความสำคัญมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีความเข้าใจบริบทของพื้นที่เป็นอย่างดี อปท. จึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นหน่วยปฏิบัติการด่านหน้าในการป้องกัน บรรเทา ฟื้นฟู และเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์ภัยพิบัติทุกรูปแบบ ทั้งภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ ฝนตกหนัก และภัยที่เกิดจากมนุษย์ เช่น อัคคีภัยหรืออุบัติเหตุอุตสาหกรรม (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2566) การบริหารจัดการสาธารณภัยของท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งการวางแผนล่วงหน้า การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายต่างๆ การบริหารจัดการที่ดีไม่เพียงมุ่งเน้นการตอบสนองต่อภัยเมื่อเกิดเหตุเท่านั้น แต่ต้องเน้นการป้องกันและลดความเสี่ยงก่อนเกิดภัย เพื่อให้สามารถลดความสูญเสียและผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิผล การดำเนินงานดังกล่าวต้องมีแผนงานและนโยบายที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ซึ่งมุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมและสามารถพึ่งพาตนเองได้เมื่อเกิดภัยพิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการสาธารณภัยในระดับพื้นที่ จึงจำเป็นต้องปรับแนวคิดและวิธีการทำงานไปสู่การบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างบูรณาการ โดยอาศัยหลักการบริหารเชิงกลยุทธ์ควบคู่กับการใช้ข้อมูลเชิงพื้นที่และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ และการดำเนินงานให้สามารถรับมือกับภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยยมีแนวคิดการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยให้สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างรอบด้าน กำหนดทิศทางและแผนงานที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ รวมถึงจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบริหารลักษณะนี้ยังเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในชุมชน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการสาธารณภัยในระดับท้องถิ่น เพราะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ และความเข้มแข็งของชุมชนในการรับมือกับความเสี่ยง และการนำการบริหารเชิงกลยุทธ์มาใช้ยังช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมการบริหารเชิงรุก ที่มุ่งเน้นการคาดการณ์ล่วงหน้า การป้องกัน และการเตรียมความพร้อม มากกว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพียงอย่างเดียว การวางแผนที่ดีต้องอาศัยข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ถูกต้อง การบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ (พรเทพ พันธ์สวัสดิ์, 2567)

เทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม ทำให้มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดสาธารณภัยหลายรูปแบบ โดยเฉพาะน้ำท่วม น้ำทะเลหนุน และอุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม เนื่องจากพื้นที่ประกอบด้วยทั้งชุมชนหนาแน่นและเขตนิคมอุตสาหกรรม ส่งผลให้ปัญหามีความซับซ้อนและเกิดความเปราะบางทางสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เช่น ฝนตกหนักและระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ยิ่งเพิ่มความรุนแรงของความเสี่ยงด้านสาธารณภัย ดังนั้น การบริหารจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคลองด่านจึงไม่สามารถดำเนินการแบบเฉพาะหน้าได้อีกต่อไป แต่จำเป็นต้องนำแนวคิดการบริหารเชิงกลยุทธ์มาใช้ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายระยะยาว และการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้เทศบาลสามารถวางแผนเชิงรุก เตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที และเชื่อมโยงแผนงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดและนโยบายความมั่นคงของประเทศอย่างเป็นระบบ (เทศบาลตำบลคลองด่าน, 2567)

จากการสรุปผลการดำเนินงานด้านการจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคลองด่านพบประเด็นสำคัญที่เป็นข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและเชิงกระบวนการหลายประการ ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและความต่อเนื่องของการบริหารจัดการ โดยปัญหาหลัก คือ การขาดงบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ ทำให้ไม่สามารถพัฒนามาตรการเชิงป้องกันและระบบเตรียมความพร้อมได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การขาดระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยและเป็นเอกภาพ ยังส่งผลให้การตัดสินใจในภาวะวิกฤตเกิดความล่าช้า และการประสานงานระหว่างหน่วยงานขาดประสิทธิภาพ ประเด็นสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน และเครือข่ายชุมชนยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในขั้นตอนการวางแผนและเตรียมความพร้อมก่อนเกิดภัย ทั้งที่การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหัวใจของการจัดการสาธารณภัยในระดับท้องถิ่น เนื่องจากเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง นอกจากนี้ กระบวนการติดตามและประเมินผลยังไม่เป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถนำผลการดำเนินงานที่ผ่านมาไปใช้พัฒนากลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อจำกัดดังกล่าวจึงสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีความครอบคลุมและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น (กระทรวงมหาดไทย, 2560)

จากที่กล่าวมา การบริหารจัดการสาธารณภัยเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประชาชน อย่างไรก็ตาม บริบทของภัยพิบัติที่มี

ความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น ทำให้การดำเนินงานด้านสาธารณภัยไม่สามารถอาศัยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อีกต่อไป แต่จำเป็นต้องอาศัยการบริหารเชิงกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ แม้เทศบาลตำบลคลองด่านจะมีบทบาทสำคัญในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ แต่ยังขาดความชัดเจนว่าปัจจัยด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยอย่างแท้จริง โดยเฉพาะด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากร การสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ช่องว่างดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นในการศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคลองด่าน เพื่อให้ได้องค์ความรู้เชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงระบบบริหารจัดการสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์และระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 11,366 คน (เทศบาลตำบลคลองด่าน, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เพื่อให้หน่วยตัวอย่างมีโอกาสถูกสุ่มเท่าเทียมกัน ด้วยวิธีบังเอิญ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้ตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) และได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 376 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เพื่อใช้ศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวนำมาประกอบในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2.2 การพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนไปถึงความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) จำนวน 30 ชุด และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .977

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 376 ชุดมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจำนวนชุดแบบสอบถามเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างพร้อมอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามอย่างถูกต้อง รวมถึงชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจ

2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด ระหว่างเดือนเดือนพฤศจิกายน 2568 ถึงมกราคม 2569 เพื่อให้มั่นใจว่าได้แบบสอบถามครบตามจำนวนและตรงตามกำหนดเวลา

3) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับและนับจำนวนให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง หากพบว่าแบบสอบถามฉบับใดไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ จะมีการแจกแบบสอบถามทดแทนเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

4) จัดเตรียมแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของ Abbass F. (2003, อ้างถึงใน วรางคณา ผลประเสริฐ, 2553) และศึกษาประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2558) มาบูรณาการและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

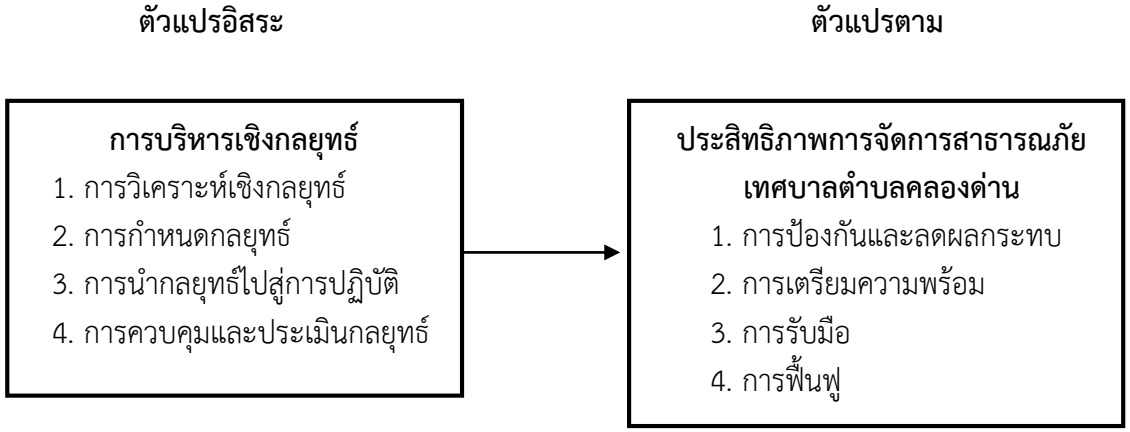

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่

ในระดับมาก จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ รองลงมา คือ การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ และอันดับสุดท้าย คือ การกำหนดกลยุทธ์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

การบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์	3.96	.668	มาก	2
2. การกำหนดกลยุทธ์	3.81	.726	มาก	4
3. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	4.05	.590	มาก	1
4. การควบคุมและประเมินกลยุทธ์	3.89	.814	มาก	3
รวม	**3.93**	**.668**	**มาก**	

2. ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรับมือ รองลงมา คือ การฟื้นฟู การเตรียมความพร้อม และอันดับสุดท้าย คือ การป้องกันและลดผลกระทบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. การป้องกันและลดผลกระทบ	3.90	.768	มาก	4
2. การเตรียมความพร้อม	3.92	.612	มาก	3
3. การรับมือ	3.98	.677	มาก	1
4. การฟื้นฟู	3.93	.672	มาก	2
รวม	**3.93**	**.658**	**มาก**	

3. อิทธิพลการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน (Correlation Matrix) เพื่อหาความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงกลยุทธ์ พบว่า ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เท่ากับ .954** .948** .972** และ .949** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย เทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

การบริหารเชิงกลยุทธ์	**ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย เทศบาลตำบลคลองด่าน**	
	Pearson's Correlation	Sig. (2-tailed)
1. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (X_1)	.954**	0.000
2. การกำหนดกลยุทธ์ (X_2)	.948**	0.000
3. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (X_3)	.972**	0.000
4. การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (X_4)	.949**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ แสดงว่าตัวแปร การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (X_4) การกำหนดกลยุทธ์ (X_2) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (X_1) และการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (X_3) สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .253 .284 .250 และ .474 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .305 .272 .250 และ .221 สามารถทำนายอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 88.70 (R^2=.887) และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .221 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกเป็นรายด้าน

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	**β**	t	Sig.
1. การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (X_4)	.253	.013	.305	30.313	.000**
2. การกำหนดกลยุทธ์ (X_2)	.284	.022	.272	12.200	.000**
3. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (X_1)	.250	.009	.250	30.027	.000**
4. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (X_3)	.474	.017	.221	45.223	.000**
a=.355, R=.942, R^2=.887, Adj R^2= .887, SEE=.221, F=938.518, Sig=0.000					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน การบริหารเชิงกลยุทธ์ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน พบว่า การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (0.250) การกำหนดกลยุทธ์ (0.272) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (0.221) และการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (0.305) มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีส่วนร่วมประเมินแนวโน้มความเสี่ยงและสถานการณ์สาธารณภัยในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมในการกำหนดกลยุทธ์การรับมืออย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิวัฒน์ ปะระมา และคณะ (2567) วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง พบว่า การบริหารงานการบริการสาธารณะมีความโดดเด่น โดยรวมภาพอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดามน คำลอย และพระมหาไทยน้อย ญาณเมธี (2568) วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การให้บริการสาธารณะเทศบาลตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า กลยุทธ์การให้บริการสาธารณะเทศบาลตำบลโนนสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลให้ความรู้กับประชาชนและทักษะในการปฏิบัติงานภายใต้ระบบบัญชาการเหตุการณ์ เพื่อให้สามารถควบคุมสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม และเทศบาลมีการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนหลังเกิดสาธารณภัย เพื่อให้ประชาชนสามารถกลับมาดำรงชีวิตได้ตามปกติอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุวัฒน์ หนองคาย และรัฐบุรุษ คุ้มทรัพย์ (2567) ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี พบว่า การปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อยับ ซาดัดคาน (2567) ได้วิจัยเรื่อง การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารเชิงกลยุทธ์และการกำหนดกลยุทธ์มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัย โดยช่วยกำหนดทิศทาง แผนงาน และการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อม การประสานงาน และการตัดสินใจที่รวดเร็ว ลดความสูญเสียและเพิ่มความสามารถในการรับมือกับภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ องค์อาจ แจ่มดี (2566) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการภัยพิบัติของกองพลพัฒนาที่ 1 พบว่า ปัจจัยการบริหารงานคุณภาพมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการภัยพิบัติอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์อิทธิพลของการบริหารเชิงกลยุทธ์ แสดงว่าตัวแปร การควบคุมและประเมินกลยุทธ์ (X_4) การกำหนดกลยุทธ์ (X_2) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (X_1) และการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (X_3) สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 88.70 (R^2=.887) ทั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กระบวนการที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

ทำให้การจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคลองด่านมีความเป็นเอกภาพ สามารถวางแผน เตรียมความพร้อม ตัดสินใจ และปรับตัวต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยโดยรวมเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน สอดคล้องกับอำนาจพยากรณ์ที่อยู่ในระดับสูงมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูพิทูรนคราภิรักษ์ และคณะ (2568) ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร พบว่า แรงจูงใจส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถร่วมกับพยากรณ์ ได้ร้อยละ 84.10 และสอดคล้องกับ วิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล (2564) พบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดสอบสมมติฐาน การบริหารเชิงกลยุทธ์ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ และการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ มีผลเชิงบวกประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารเชิงกลยุทธ์ช่วยให้องค์กรมีข้อมูลรอบด้านในการตัดสินใจ กำหนดทิศทางที่ชัดเจน บูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพิ่มความพร้อมในการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน และสามารถติดตามปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ประภัทร สกุลภัทร์เตชิน และคณะ (2568) วิจัยเรื่อง การบริหารทรัพยากรองค์กรเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ของเทศบาลตำบลบ้านคลอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารทรัพยากรกับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลบ้านคลอง พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับองค์ประกอบต่างๆ ของคุณภาพบริการ เช่น ความเชื่อถือได้ ความมีตัวตน การโต้ตอบจากพนักงาน ความไว้วางใจ และการเอาใจใส่ต่อลูกค้า โดยเฉพาะการบริหารจัดการและทรัพยากรบุคคลที่มีความสัมพันธ์สูงกับการโต้ตอบจากพนักงานและการเอาใจใส่ต่อลูกค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ความรู้ที่ได้

งานวิจัยนี้สรุปองค์ความรู้สำคัญเชิงบูรณาการเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงระบบระหว่างการบริหารเชิงกลยุทธ์กับประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยชี้ให้เห็นว่าการจัดการสาธารณภัยที่มีประสิทธิผลไม่อาจพึ่งพามาตรการเฉพาะหน้าเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องอาศัยกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ครบถ้วน เป็นระบบ และเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่องตลอดวงจรการจัดการสาธารณภัย ดังนี้ (1) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งครอบคลุมการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ร่วมกับวิสัยทัศน์ของผู้นำท้องถิ่น ถือเป็นฐานรากสำคัญในการยกระดับความสามารถด้านการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย การวิเคราะห์ที่แม่นยำช่วยให้องค์กรสามารถคาดการณ์ความเสี่ยง วางแผนเชิงรุก และจัดสรรทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะภัยและศักยภาพของพื้นที่ (2) การกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และภัยเฉพาะถิ่น งานวิจัยชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ที่ออกแบบบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงพื้นที่และความต้องการของชุมชน จะช่วยเพิ่มความพร้อมในการเตรียมความพร้อมและการรับมือเหตุฉุกเฉิน ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน และสร้างความชัดเจนในการสั่งการและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (3) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ผ่านแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน การติดตาม

และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกลไกเชื่อมโยงนโยบายเชิงกลยุทธ์กับการปฏิบัติจริงในทุกระยะของการจัดการสาธารณภัย ตั้งแต่การป้องกัน การเตรียมความพร้อม การรับมือ จนถึงการฟื้นฟู องค์ความรู้ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของการจัดการสาธารณภัยในระดับท้องถิ่นอย่างแท้จริง ผู้วิจัยสามารถเขียนเป็นภาพที่ 2 ดังนี้

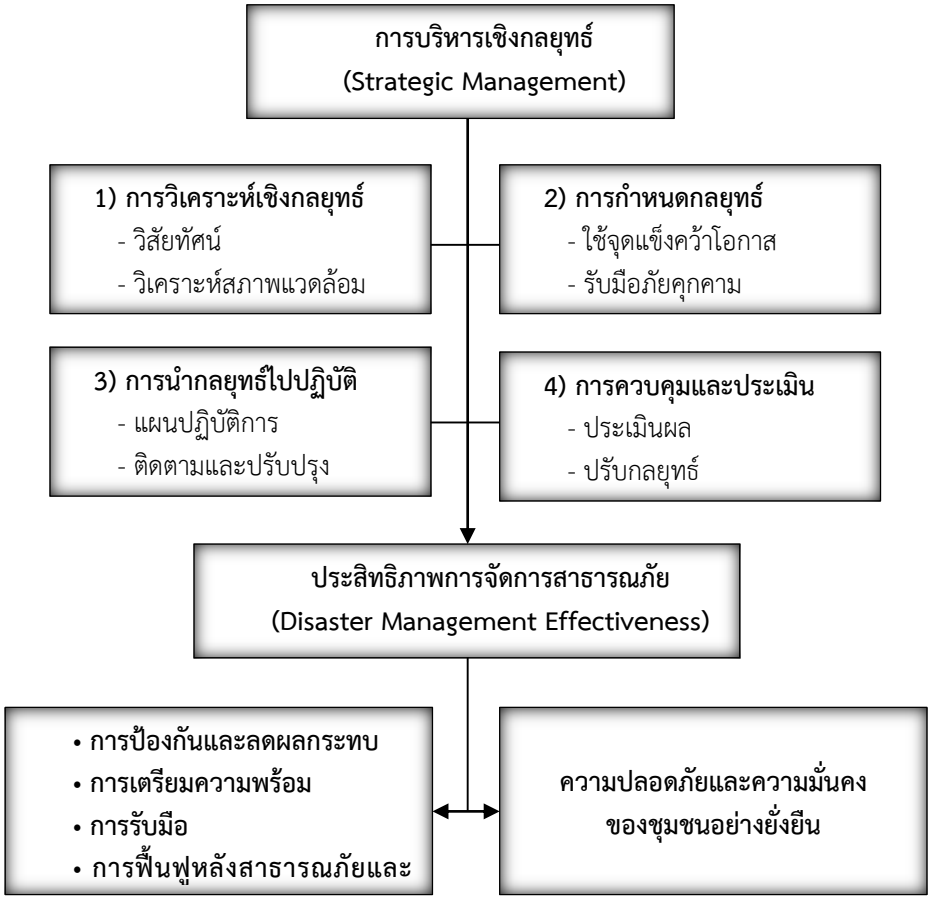

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย
ที่มา : พระครูปลัดสมโภช ธมฺมาวุโธ (2569)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การบริหารเชิงกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วมและสอดคล้องนโยบาย เทศบาลตำบลคลองด่าน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ควบคู่กับการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านการจัดการสาธารณภัยที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายระดับจังหวัดและรัฐบาล เพื่อให้การวางแผนเชิงกลยุทธ์สะท้อนปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เกิดเอกภาพ และได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน

1.2 การนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติที่สอดคล้องบริบทพื้นที่ เทศบาลตำบลคลองด่าน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการสาธารณภัย

ให้ครอบคลุมภารกิจทั้งการป้องกัน การเตรียมความพร้อม การรับมือ และการฟื้นฟู เพื่อให้แผนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีความเหมาะสมกับบริบทพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

1.3 การใช้เทคโนโลยีและการเสริมสร้างความพร้อมของชุมชน เทศบาลตำบลคลองด่านควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า และการฝึกอบรมหรือซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกับประชาชนและหน่วยงานเครือข่าย เพื่อเพิ่มศักยภาพการเฝ้าระวัง การตัดสินใจ และการประสานงานในการรับมือสาธารณภัยอย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

1.4 การควบคุม ประเมินผล และฟื้นฟูอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม เทศบาลตำบลคลองด่านควรจัดให้มีระบบติดตามและประเมินผลเชิงกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ สื่อสารผลการดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ พร้อมทั้งดูแลการฟื้นฟูและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น ความเข้มแข็งของชุมชน และการพัฒนาการจัดการสาธารณภัยอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบริบทพื้นที่ที่แตกต่างกัน เช่น เมืองขนาดใหญ่ พื้นที่ชนบท หรือพื้นที่เสี่ยงภัยเฉพาะด้าน เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านสาธารณภัยและเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในระดับนโยบาย

2.2 ควรนำระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) มาใช้ โดยผสานการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้เข้าใจมุมมองเชิงลึกของประชาชน ผู้นำชุมชน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการจัดการสาธารณภัยอย่างรอบด้านยิ่งขึ้น

2.3 ควรศึกษาบทบาทของปัจจัยใหม่เพิ่มเติม เช่น นวัตกรรมดิจิทัล ความสามารถด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น หรือระดับความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือภาคี เพื่ออธิบายอิทธิพลเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยและการสร้างความยั่งยืนของชุมชนในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2558). *ป้องกันภัยเชิงรุก บรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัย*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัยบรรเทาสาธารณภัย.

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2566). *รายงานสถานการณ์และแนวทางการบริหารจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.

กระทรวงมหาดไทย. (2560). *มาตรฐานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

เทศบาลตำบลคลองด่าน. (2567). *ข้อมูลประชากรเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ*. สมุทรปราการ: เทศบาลตำบลคลองด่าน.

เทศบาลตำบลคลองด่าน. (2567). *รายงานสถานการณ์และแนวทางการบริหารจัดการสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ.* สมุทรปราการ: เทศบาลตำบลคลองด่าน.

ธิดามน คำลอย และพระมหาไทยน้อย ญาณเมธี. (2568). กลยุทธ์การให้บริการสาธารณะเทศบาลตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ. *เสฏฐวิทย์ปริทัศน์,* 5(3): 1396–1406.

นิวัฒน์ ปะระมา, วีณา นิลวงศ์, กอบลาภ อารีศรีสม, รภัสสรณ์ คงธนจารุอนันต์ และภาวิณี อารีศรีสม. (2567). กลยุทธ์การบริหารงานการบริการสาธารณะแบบพหุภาคีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง. *วารสารภูมินิเวศพัฒนาอย่างยั่งยืน,* 5(2): 52–64.

พรเทพ พันธ์สวัสดิ์. (2567). การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการจัดการสาธารณภัยอย่างยั่งยืน. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ร่วมสมัย,* 12(1): 45–60.

พระครูพิทูรนคราภิรักษ์, พระครูวินิตธรรมาทร, พระครูพิจิตรวรเวท และวิมาน สุขขวัญ. (2568). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร. *Journal of Education and Social Agenda, 2*(1): 31-46.

พิมพ์ประภัทร สกุลภัทร์เตชิน, กฤษณ์ ภูรีพงศ์, สมคิด ศรีสิงห์, สุนิมิต ชุ่มพงษ์ และปราโมทย์ สิทธิจักร. (2568). การบริหารทรัพยากรองค์กรเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลบ้านคลอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารโพธิศาสตร์ปริทัศน์,* 5(1): 29–40.

ภานุวัฒน์ หนองคาย และรัฐบุรุษ คุ้มทรัพย์. (2567). การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี. *วารสารวิชาการวิจัยและนวัตกรรม มสธ. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์),* 4(1): 96-109.

วรางคณา ผลประเสริฐ. (2553). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการบริหารโรงพยาบาล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิชาญ อิทธิฤกษ์มงคล. (2564). การบริหารเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่รอบหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,* สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564–2570.* กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

องค์อาจ แจ่มดี. (2566). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการภัยพิบัติของกองพลพัฒนาที่ 1. *Procedia of Multidisciplinary Research,* 1(7): 114.

อยับ ซาดัดคาน. (2567). การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารพัฒนาสังคมและยุทธศาสตร์การบริหาร,* 26(1): 116-141.

Abbass, F.A. (2003). *Strategic management: Formulation, implementation, and control in a dynamic environment.* New York, NY: Haworth Press.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers.

Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement,* 30(3): 607-610.